

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Предраг Ј. Марковић, рођен 1965. године, уписао Филозофски факултет 1981, магистирао 1991. године, докторирао 1995. године на Филозофском факултету у Београду. Био добитник већег броја међународних стипендија (Сасакава стипендија за најбоље постдипломце Београдског универзитета, стипендија ССЕЕС Лондонски универзитет, ДААД, Роман фон Херцог, Хумболт, Колегиум Будапест). Држи предавања и пише научне радове на енглеском и немачком. Служи се и италијанским и бугарским. Запослен у Институту за савремену историју од марта 1987. Сада је у највишем научном звању научни саветник. Држао предавања на следећим страним универзитетима: у Британији (Лондон, Кингстон, Ноттингхам, Стирлинг, Дербу) Немачкој (Фрај Универзитет Берлин, Лудвиг Махимилијан Универзитет Минхен, Универзитет Лајпциг, Јоханес Гутенберг Универзитет Маинц, Мартин Лутер Универзитет Хале-Витенберг, Фридрих-Шилер-Универзитет Јена Алберт Лудвиг Универзитет Фрајбург) Мађарској (Централноевропски Универзитет, Колегиум Будапест), Бугарској (Пловдив, Климент Охридски Универзитет Софија, Нови Бугарски Универзитет Софија) Естонији (Универзитет Тарту), Италији (Европски Универзитет Фиренца), Јапану (Меиђи Университу), Босни и Херцеговини (Бањалука), Словенији (САЗУ, Нова Горица, Љубљана), САД (Браун Универзитет, Колумбија Универзитет). У Србији и је ангажован као гостујући професор на три факултета од 2005. године, највише на Факултету за медије и комуникације Сингидунум, где држи неколико предмета везаних за историју медија и културе. Од

2002.до 2005 био руководиоца два научна пројекта у Србији, Био сарадник или регионални координатор на великом броју међународних пројеката: - Члан Европске академије наука И уметности (Салцбург). Био члан Савета за промоцију Србије. Био члан управних одбора Историјског архива Београда, Завода за заштиту споменика града Београда и Радиодифузне установе Србије (РТС-а, 2006-2011). Члан управног одбора Вукове задужбине, Председник Управних одбора Музеја историје Југославије и Института за новију историје Србије. Члан Савета Филолошког факултета Београдског универзитета. Стручни саветник градске комисије за споменике и називе тргова и улица. Члан великог броја редакција, као и комисије за сарадњу са УНЕСКО. Члан Комисије за одликовања републике Србије. У скоро свим овим телима ради без надокнаде. . Направио више стотина сати разних образовних емисија- Писао колумне и анализе у великом броју листова Написао 8 књига, као и преко 80 научних радова, од којих је скоро половина објављена у иностранству, углавном на енглеском и немачком, као и више десетина новинских чланака и есеја. У својим књигама се бавио претежно историјом друштва и културе у 20.веку. Превео седам књига са енглеског, написао једну књигу на енглеском, која је доживела два издања. Отварао неке мало или нимало истраживане теме у српској историографији (историја свакодневног живота, историја стереотипа и менталног мапирања, историја модернизације и европеизације, историја студентских покрета, урбана историја, историја рода и породице, историја националних идентитета, утицај Хладног рата на културу и друштво, смена либералних и репресивних фаза социјализма, феномен носталгије за социјализмом, историју гастарбајтера, утицај културе и идеологије на приватни живот, историја односа према друштвеним

институцијама, историја осећања и међуљудских односа, историја културе и медија,итд). Неке од тих тема су касније постајале веома популарне међу млађим генерацијама научника, не само историчара, већ и историчара уметности, књижевности, архитектуре и филма, социолога и антрополога. То је вероватно разлог што је Предраг Ј.Марковић, према подацима Народне библиотеке Србије, један од десет најцитиранијих српских историчара.

Генерални секретар
Живорад Ајдачић